

videre derom. Jeg skal derfor indskrænke mig til disse faa Ord, idet jeg har det Haab, at det ærede Medlem, som i dette Dieblit har lagt saa udsørlig for i denne Sag, vil tage Initiativet til at foreslaa Nedsættelse af et Udvalg.

Minestad: Jeg kan være enig med den sidste ærede Læser deri, at Dieblittet ikke er videre beleiligt til at komme ind paa Drøftelse af denne Sags almindelige Side; i alt Fald vilde de Bemærkninger, man derom havde at gjøre, ikke kunne glæde sig ved nogen stor Tilhørsretteds. Søvrigt har jeg for mit Bedkommende ogsaa ment, at jeg kunde finde mig beroliget ved den Betragtning, at man dog i det Hele taget i den civiliserede Verden, i hele Europa, paa et enkelt Land nær, har fastholdt Patentsystemet og mener, at det er Noget, der virkelig er til det Almenes Vel. Jeg vil imidlertid nok sige, at, efterat vi nu have ventet saa længe med at faae en Lovordning af dette Forhold, saa kunde det ganske vist være tvivlsomt, om vi ikke fremdeles kunde undvære noget Saadant, og jeg vilde nære nogen Betenkelighed ved at gaa ind paa Sagen, hvis Lovudkastet gik ud paa at gjøre Afgangen til at faae Patenter videre, end den hidtil har været, hvis det gik ud paa at lette Afgangen dertil; men det er ikke Tilfældet med det foreliggende Lovforslag, som netop indfører en meget vigtig Begrænsning af Afgangen til at søge Patent, om det end udvider den til Patentet knyttede Rettighed, idet Lovudkastet jo navnlig indfører den Indskrænkning, at det kun er den virkelige Opfinder, som kan faae Patent, og at ikke som nu man kan faae Patent paa en Opfindelse, som allerede er gjort af Andre, naar den blot ikke har været bragt til Anvendelse her i Landet. Jeg for mit Bedkommende er ogsaa i det Hele taget mere tilfreds med den Maade, hvorpaa Sagen er bleven ændret i Landsktinget end saaledes, som den oprindelig var fra Regeringens Side. Det forekommer mig at være en heldig Forandring, at det ikke er blevet saaledes som den Regel, der blev opstillet i det oprindelige Lovforslags § 3, nemlig, at Patent skal meddeles uden nogen forudgaaende Undersøgelse af Opfindelsen paa Ansøgerens eget Ansvar, men at man dog som hidtil vedligeholder en foreløbig Undersøgelse for at se, om Betingelserne for Patent-erhvervelse ere tilstede; deri er jeg altsaa enig med Lovforslaget. Naar jeg tager Ordet, da er det nærmest for at udtale mig om nogle enkelte Punkter, med Hensyn til hvilke det maaske kunde være hensigtsmæssigt at stille Ændringsforslag. Det første er Spørgsmaalet om, fra hvilket Tidspunkt Patentet skal træde i Kraft; det er forudsat her, at man burde lade Patentets Virksomhed indtræde fra Begjæringens Indgivelse, medens Reglen, saaledes som den nu er, selvfølgelig maa være den, at der ingen Beskyttelse er, forinden Patentet er meddelt. Det forekommer mig, at,

medens der ganske vist kan siges Noget for den Regel, at Udgangspunktet skal være Begjæringens Indgivelse, saa kan der gjøres endnu flere grundede Indvendinger derimod, og om end Reglen passer for Lovudkastet, saaledes som det var fra Regeringens Side, tror jeg dog, det passer mindre for Lovforslaget, saaledes som det nu er. Jeg ser ikke rettere, end at Meningen med denne Bestemmelse er den, at Bedkommeude kan skaffe, om jeg saa maa sige, sit Patent en Slags tilbagevirkende Kraft fra den Tid, Begjæringen blev indgivet. Meningen er ikke alene den, at det udløber allerede, naar 15 Aar ere gaaede hen fra Begjæringens Indgivelse, men ogsaa at den indtræder fra Begjæringens Indgivelse. Derved kan der imidlertid fremkomme Tilfælde, som forekomme mig at indeholde ligefrem Uretfærdigheder mod Andre, idet der kan være Andre i denne Mellemtid mellem Begjæringens Indgivelse og Patentets virkelige Meddelelse, — som vil tage nogen Tid, — der have iærskat Foranstaltninger og udført Gjenstande, som Patenthaveren i Kraft af sin tidligere indgivne, men den Anden ubekjendte Begjæring vil kunne faae stemplet som ulovlige. Det kan jeg ikke indse kan være rigtigt, det kunde være af mindre Betydning, saaledes som Udskastet var, isølge hvilket Patentet skulde meddeles uden nogenformelt Undersøgelse, naar det ikke var aldeles tydeligt, at det stred mod Sikkerhed, Sædelighed eller den offentlige Orden; men naar der sker forudgaaende Undersøgelser, hvorved der altsaa bliver den nævnte Mulighed for, at der kan være en mellemliggende Tid, tror jeg ikke, at denne Bestemmelse vil passe. Medens jeg finder denne Udstedelse af et saadant foreløbigt Patent som det, der efter § 13 skal meddeles, at kunne være hensigtsmæssigt og stemmende med det System, her indføres, finder jeg det meget uheldigt efter Forholdet mellem §§ 13 og 15 at ville udstede et saadant Patent, forinden man har undersøgt, om de i §§ 10 og 11 indeholdte formelle Regler ere iagttagne; thi Intet er dog naturligare, end at anstille denne Undersøgelse, forinden man skrider til den foreløbige Udstedelse af Patentet. Det har fremdeles ikke været mig aldeles klart, hvad Meningen er med det i § 8 omtalte Tillægspatent, hvad Betydning det vil faae, forsaavidt det er hverves af Andre. Forsaavidt Bedkommende selv erhverver det, kan jeg meget godt forstaa det; men forsaavidt der aabnes Afgang for Andre til at erhverve Patent paa Tillæg til en Andens Opfindelse, ser jeg ikke egentlig, hvad Betydning det kan have for Bedkommende; thi den, der opnår Patent paa Tillægget, kan jo ikke faae nogen videre Nytte deraf anden end den, at han vil kunne formene den oprindelige Patenthaver at kunne benytte disse Tillæg. Selv vil han for sit eget Bedkommende ikke kunne have nogen Nytte deraf, ja, det vil sige, han vil kunne købe, tilforhandle sig disse Gjenstande og dertil knytte disse Tillæg;